

Η ΕΥΘΥΝΗ ΜΑΣ

Στή συνέντευξη πού είχαμε μαζί του μᾶς ἐπρόβαλε ὁ κ. Πρωθυπουργός τὴν αἰώνια δικαιολογία ἐκείνων πού ἐννοοῦν νὰ διαιωνίζεται ἡ σημερινή κατάσταση τοῦ ἐξευτελισμοῦ τῆς γυναίκας :

« Ἡ Ἑλληνίδα ἀδιαφορεῖ γιὰ τὰ πολιτικά της δικαιώματα ὅπως ἀπέδειξε μὲ τὴν ἀπροθυμία της νὰ ἐγγραφῆ στοὺς ἐκλογικοὺς καταλόγους ».

Αὐτὰ εἶναι τὰ λόγια του τὰ ἴδια. Δὲν ξέρομε ἂν πιστεύει ὁ ἴδιος στὴν ἀξία τοῦ ἐπιχειρήματος. Ἐμεῖς πιστεύομε πὼς εἶναι μιὰ εὐσχημὴ δικαιολογία γιὰ νὰ ποφύγει μιὰν ἐκλογικὴ μεταρρύθμιση πού δὲν μπορεῖ νὰ ὑπολογίσει τὶς συνέπειές της. Κάθε κομματάρχης εἶναι φυσικὸ νὰ σκέπτεται ἔτσι. Ἀντίθετα ἀπὸ κάθε ἰδεολόγο, πού πιστεύοντας ὀλόφυχα σὲ μιὰν ἀρχὴ δίκαιη, ἀδιαφορεῖ γιὰ τὶς συνέπειες τῆς ἐφαρμογῆς της, γιὰτὶ εἶναι βέβαιος πὼς ἀλλὰ ἢ γρήγορα θὰ φανοῦν οἱ ἀγαθοὶ καρποὶ της.

Καὶ ὁ μὲν ἀρχηγὸς τοῦ λαϊκοῦ κόμματος ἕς μένει μὲ τὴν καιροσκοπικὴ του πολιτικὴ. Σ' ἐμᾶς ὅμως τὶς γυναῖκες ποιά πρέπει νὰ εἶναι ἡ πολιτικὴ μας :

Πρῶτα πρῶτα νὰ νικηθῶμε κατάματα τὴν ἀλήθεια :

Ἡ μεγάλη πλειονότητα τῶν ἐλληνίδων ἀδιαφορεῖ γιὰ τὴν ὥρα γιὰ τὰ πολιτικὰ δικαιώματα.

Δὲ θὰ ἐξετάσομε σήμε·α τὰ αἷτια αὐτῆς τῆς ἀδιαφορίας. Τὰ εἶπαμε πολλὰς φορὲς. Εἶναι νόμος φυσικός. Ἐνα ὄργανο πού ἀχρηστεύεται γιὰ κάμποσες γενεές, ἀτροφεῖ καὶ ἐξαφανίζεται στὸ τέλος. Τὸ πολιτικὸ αἰσθητήριο τῆς γυναίκας, ἐπειτα ἀπὸ τόσων αἰώνων ἀδράνεια, εἶναι φυσικὸ νὰ ἔχει ἐκλείψει ἢ νὰ ὑπάρχει σὲ ὅλους διόλου λανθάνουσα κατάσταση, σὴν μεγάλη πλειονότητα τῆς σημερινῆς γενεᾶς. Τὸ ἐπιχείρημα δὲν ἔχει καμιά σημασία ὡς πρὸς τὴν ἀξία τοῦ πράγματος. Τὸ ζήτημα τίθεται ἔτσι :

Α') Χρειάζεται σὴν γυναῖκα ἡ ψήφος ;

Β') Χρειάζεται σὴν πολιτεία ἡ ψήφος τῆς γυναίκας ;

Στὸ πρῶτο ἐρώτημα ἀπαντοῦμε χωρὶς δισταγμὸ :

Ναί. Ἄν χρειάζεται στὸν ἄντρα μιὰ φορὰ, σὴν γυναῖκα χρειάζεται δέκα. Ἡ γυναῖκα εἶναι σήμε·α ὁ στόχος κάθε διωγμοῦ. Ἡ οικονομικὴ κρίση εἶναι τὸ πρόσχημα γιὰ νὰ διωχθοῦν ὅλα τὰ κορίτσια ἀπὸ τὶς διάφορες ἐπηρεσίες, γιὰ λόγους δῆθεν οικονομίας, γιὰ νὰ ξαναδοθοῦν οἱ θέσεις αὐτὲς μὲ ἄλλον τύπο στοὺς ψηφοφόρους ἄνδρες. Τὴν χρειάζεται τὴν ψήφο της γιὰ νὰ ἐπιβάλλει τὴ θέλησή της στὰ νομοθετικὰ σώματα, γιὰ νὰλλάξουν ὅλοι οἱ νόμοι πού τὴν ἀδικοῦν. Τὴ χρ-

άζεται για να καταλάβει και η ίδια πώς είναι **άνθρωπος**, πώς είναι μέλος της πολιτείας, πώς αφού πληρώσει φόρους πρέπει να έχει γνώμη στον τρόπο που θα χρησιμοποιείται το δημόσιο χρήμα. Και για χίλιους δυο άλλους λόγους.

Στο δεύτερο ερώτημα απαντούμε πάλι χωρίς δισταγμό:

Ναί. Και την απάντηση αυτή την έδωσαν όλες οι μεταπολεμικές δημοκρατίες που ένοιωσαν την ανάγκη να εντείνουν όσο παίρνει τη δυναμικότητά τους, χρησιμοποιώντας όλες τις ικανότητες, όλες τις θελήσεις. *«Η Τουρκία μπαίνει μέσα τεράστιο πήδημα στην πρώτη γραμμή των πολιτισμένων χωρών γιατί βγάζει τη γυναίκα από τα χαρέμια και την κάνει δύναμη παραγωγική.»* Αφήνομε πια τα Σοριέι όπου η ιλιγγιώδης πρόοδό τους οφείλεται στην έντατική χρησιμοποίηση όλων των ανθρώπινων δυνάμεων τους, στην απόλυτη εξίσωση των δύο φύλων. *«Η Τσεχοσλοβακία ύ-*

ποχρεώνει άντρες και γυναίκες να ψηφίζουν για να τους αναγκάσει να ενδιαφέρονται για το σύνολο.

Αφού λοιπόν και στη γυναίκα και στην πολιτεία χρειάζεται η γυναικεία ψήφος, ένα είναι το χρέος μας, να δώσουμε να το καταλάβουν αυτό ολόκληρη την Ελλάδα, άντρες και γυναίκες, και να σχηματιστεί μια δυνατή κοινή γνώμη που να επιβάλλει τη θέλησή της στην πολιτεία. Έκτός αν μās προλάβει η ίδια η πολιτεία, ακολουθώντας προοδευτικώτερες κατευθύνσεις και πεισιτή μόνη της για το ίδιο της το συμφέρον.

Και τότε θα ποῦμε: Τόσο το καλύτερο.

Για την ώρα όμως ές κάνουμε το χρέος μας χωρίς δισταγμούς, χωρίς απαισιοδοξίες, χωρίς χρονοτριβή.

Ας νοιώσει κάθε γυναίκα πώς η ευθύνη της είναι μεγάλη για την τύχη των δμύφυλών της και ές εργαστεί σύντομα διαφωτίζοντας όλους γύρω της.

Αυτό είναι το χρέος μας το άμεσο και έπιταχικό.

Αϋ. Θ.